

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

VIII. Iac. Sadoletvs Episc. Carp. Hieronymo Nigro S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

tunis: continere risum non potui tanto in luctu & squalore civitatis. Utinam, inquit, cum philosopho ambularem. Hispani milites tractavit me pessimè. Hæc habui, quæ ad te confestim scriberem. Nam pueri tui mihi denuntiarunt, proxima nocte certum hominem in provinciam istam discessurum. Clemens Penitens Max. è morbo tandem convaluit. Quotidie in ore habes diuinum consilium tuum, de professione ad Cæsarem, & de pace publica: quo quidem consilio si integris rebus visus fuisset, non laborarem. Cura vt valeas: & Paulo fratris filio meis verbis plurimam dic salutem. Vale iterum, & me vt facis ama. Romæ XV. Calend. Aprilis, M. D. XXIX.

VIII.

IAC. SADO LETVS EPISC. CARP.

Hieronymo Nigro S. P. D.

NON mediocriter delectauerunt me literæ tuæ Idibus Aprilis data, quas ego ad XI. Calend. Iunij accepi. Nam & amoris tui erga me, vitæ illud quidem, sed tamen semper operum, & mihi iucundum testimonium attulerunt: & multa vt facerem effecerunt, de quibus audire antea auebam. Imprimis de statu tuo, de quo quod animo parato & parato ad amplectendum otium es, & tibi valdè gratulor, & agnosco moderationem tuam: qui in illis fluctibus hæc iactaris, vt fortunæ quidem neque cedas, vel obsecundes potius, quando in altum dudum prouectus es: idq; non tam iudicio tuo ab initio, quam vi quadam & tempestate: veruntamen portum semper ex illis spectes, & tutam magis ac tenuem, quam periculis copiisque coniunctam sedem iam pridem expetas fortunarum tuarum: nihilque tantopere cupias, quam toto animo vacare studiis honestissimis. Quæ voluntas docto & libero homine digna, si semper laudis fuit optimis etiam temporibus, quid censes perditis? neque eò dico, quòd enim in qua nunc versaris, vitæ rationem esse improbandam putarem: sed vt hanc illi multò antepōnam quatenus ea saluo officio possit suscipi. Sed vt liberæ virtutis deligere id quod est optimum ita occupatæ atque constrictæ consolari se spe bona. Quod cum facis, nō paruam iam nunc obtines eius tranquillitatis partem, ad quam totus propensus es. A Bembo meo acceperam literas paulò ante quam ad me essent allatæ tuæ. In his de illo senatus consulto, & de suscepto onere conscribendis Venetorum gestas multa mentio. Sed vt ipse rem arbitretur fore magni laboris, vt quæ delata inopinanti sit, neque vquam antea in illa meditatione curaq; versato: gaudeo factum esse iudicium tantum honorificum ipsius dignitatis eximieq; virtutis. Nunquam enim

profecit illa aeterna suorum monumentorum memo-
 riam illi commendasset, nisi summi viri ingenio, atq; eloquen-
 tia, suas quoq; laudes illustriores futuras iudicauisset. De Leoni-
 comate factum. Optimū virum & doctissimum amissimus: quem
 ego amabam merito illius plurimum: neq; vniquam viderā ho-
 minem, nisi quod virtus, eximia praesertim, nunquam non cuius
 nostrum conspecta est. Quamobrem doleamus nostra id quidem
 magis, quam ipsius causa: qui, vt scribis ipse, ad certam & veram
 vitam immortalitate iam translatus est. Verum nostro quoq; do-
 lori ea res fuerit solatio, quod expressam habemus imaginē pra-
 stantissimi viri in eis libris, quos ipse & plures & scriptos egre-
 gie reliquit. Hi illum nobis referent, neque cum lugeri patien-
 tur pro mortuo. Lazarum tradere Patavij optimarum artium do-
 ctissimam iuventuti, nec scivi antea, & nunc cognosce laetor. De-
 dera ego ad eum bis terne literas, neq; vllum ab eo responsum.
 Quod mirabar, & quidem vsque eo, vt de illo nescio quid time-
 rum. Nunc video causam hanc aduersus me silentij, quod cum
 discipulis illi plus satis colloquendū est. Equidem hominis eru-
 ditissimi, & mihi coniunctissimi, omni honore & commodo plu-
 rimum sum: sed tamen me illi totum effluere ex animo, etiam
 molestē fero. Tu illi a me plurimam salutem. Quod psalmum
 mecum probas, gratū mihi. Ego perfecto Hortensio, in quo qui-
 dem nunc elaboro, si tamē vt perficiam magnitudo rei patietur,
 totū me daturus sum ad sacras literas. In quibus & animi nostri
 voluptas plenior multo est, & ceteris utilitas paratior. Tu vt va-
 leas, & nos perpetuo diligas, veteresque nostros necessarios sa-
 lutes meis verbis, si qui in vrbe Roma reliqui iam sunt, imprimis
 a te peto. Vale. Carpentoracti, III. Nonas Iunij, M. D. XXXI.

I X.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARPENT.

Hieronymo Nigro S. P. D.

His diebus, cum minus commoda valetudine vterer, dedi
 negotium Paulo, vt scriberet ad te de eis rebus quarum &
 mea & tua intererat, te fieri certiozem. Quod ab illo factum di-
 ligenter fuisse nō dubito. Nunc noua re oblata, in qua tua opera
 mihi expectanda esset, statui has ad te rursus scribere: petereque
 promissa nostra beneuolentia, vt quod imprimis cupio optoq;
 quod tamen ipsum non ad meum illum priuatum commodum,
 sed ad officij nostri duntaxat & muneris functionem pertinet: in
 ea assistendo & operam mihi tuam, & studium praebere velles.
 Res porro ipsa sic se habet. Quo tempore veni mi Nigro in hanc
 praouinciam, non vt peregrinaturus in ea, sed vt domicilium

VIR 22